

پنج شنبه 4 مهر 1398 - 26 محرم 1441 - 26 سپتامبر 2019

تشکیل جلسه سازمان کنفرانس اسلامی در مورد جنگ ایران و عراق (1359 ش)

تشکیل جلسه سازمان کنفرانس اسلامی در مورد جنگ ایران و عراق (1359 ش)، سازمان کنفرانس اسلامی از نخستین روزهای جنگ ایران و عراق وارد صحنه شد. وزرای خارجه کشورهای عضو سازمان که برای شرکت در اجلاس سالانه مجمع عمومی در نیویورک بودند در تاریخ چهارم مهر 1359، به منظور بررسی جنگ ایران و عراق تشکیل جلسه دادند. برگزاری این جلسه به پیشنهاد نمایندگان اندونزی و لیبی بود که در اجلاس تصمیم گرفته شد تا کمیته‌ای به نام کمیته حسن نیت به منظور پایان دادن به جنگ تشکیل دهد. این کمیته در طول کار خود، نه بار نشست و چند بار سفر به تهران و بغداد داشت اما کار آن، در حالی که جنگ همچنان ادامه می‌یافت و شرایط جبهه‌ها به نفع جمهوری اسلامی ایران در حال تغییر بود، به جایی نرسید. اشغال بستان توسط اشغالگران بعثی در ده‌های آغازین جنگ (1359 ش)، هجوم نیروهای عراقی به خوزستان بعد از 31 شهریور 1359 از محورهای و معابر متعدد و با به کارگیری نیروهای زرهی و مکانیزه مجهز، باعث تصرف بخش‌های وسیعی از استان زرخیز خوزستان شد؛ به طوری که دشمن تا چند کیلومتری دزفول و اهواز پیشروی کرد. دشمن متجاوز در اوایل جنگ تحمیلی از طریق تنگ چزابه و جاده مرزی جفیر با بهره‌گیری از لشکر پیاده و پیاده‌انداز، مکانیزه به بستان حمله کرد و با اشغال بستان و 70 روستای اطراف آن عده‌ای از اهالی این شهر را شهید و به اسارت خود در آورد و جنایات بی شماری را نیز در این منطقه مرتکب گردید. در جبهه‌های میانی خوزستان، نیروهای بعثی با تصرف شهر بستان حمله خود را به منظور قطع جاده اهواز و دزفول ادامه داده و قسمتهای وسیعی از دشت عباس را به تصرف خود درآوردند و در پایین رودخانه کرخه متوقف و مستقر شدند. در محور جنوبی رودخانه کرخه، پس از تصرف بستان و ادامه پیشروی خود، شهر سوسنگرد را نیز به تصرف درآوردند. در شمال رود کرخه نیز با تصرف ارتفاعات الله اکبر پادگان نظامی دشت آزادگان مورد تهدید قرار گرفت، اما در جبهه میانی بستان و مناطق گسترده‌ای از استان خوزستان علی‌رغم اجرای چندین عملیات کوچک و بزرگ تا مهر ماه 60 این مناطق همچنان در تصرف دشمن بود؛ اگرچه رزمندگان اسلام قبل از فتح نهایی بستان، حملات و فداکاری‌هایی را در باز پس‌گیری این مناطق از خود نشان دادند. به عنوان مثال در تاریخ 15/10/59 نیروهای تیپ همدان و برادران سپاه مواضع سد کننده‌ای در مقابل دشمن به وجود آورده و با هجوم به آنها باعث متلاشی شدن تیپ و انهدام تعداد زیادی از تانک‌های بعثیان گردیدند.

محاصره و سنگ‌باران کعبه از سوی سپاهیان یزید، معامله (64 ق)، یزید بن معاویه پس از شهادت اباعبدالله الحسین (ع) و یارانش در کربلا و اسیر نمودن اهل بیت و بازماندگان آنان، خود را در نزد مسلمانان، بی‌مقدار و بی‌اعتبار کرد. از سوی دیگر، افشاگری‌های خاندان عصمت و طهارت و طرفداران اهل بیت (ع)، مردم را بر ضد حکومت یزید وادار به قیام نمود. به همین جهت در سال 63 ق شورش‌ها و جنبش‌هایی بر ضد یزید در حجاز به وجود آمد. سرانجام اهالی مکه و مدینه اقدام به مخالفت‌های علنی و درگیری مسلحانه با سپاهیان و عاملان یزید نمودند. در مکه، عبدالله بن زبیر با پرداختن به عبادت و مخالفت با یزید بن معاویه، مردم را به گرد خود جمع کرد و به تدریج قوت یافته بود و توانست شهر مکه را از دست عامل یزید بیرون آورد و خود بر آن استیلا یابد. سپاهیان شام به مکه هجوم آورده و آن را در محاصره خویش قرار دادند و بر اهالی آن بسیار سخت گرفتند. آنان بر بلندی‌های اطراف مکه، منجنیق‌ها و سنگ‌اندازهای بزرگی نصب کرده و به وسیله‌ای آنها شهر را سنگ‌باران کردند. عبدالله بن زبیر و بسیاری از مردم به مسجدالحرام پناه آورده تا از شدت سنگ‌باران دشمن در امان باشند، ولی حصین بن نمیر دستور داد که مسجدالحرام و کعبه را نیز نشانه گرفته و زیر ضربات خویش قرار دهند. سپاهیان یزید با این اعمال ننگین خودکاری از پیش نبرده و متقابلاً موجب تقویت عبدالله بن زبیر و قیام او گردیدند. سرانجام یزید در 14 ربیع‌الاول همان سال به هلاکت رسید و نیروهای شامی به شام بازگشت نمودند و عبدالله بن زبیر، زمام امور حجاز را به دست گرفت.

آغاز سلطنت "خسرو دوم" پادشاه معوف سلسله ساسانی (590 م) خسرو پرویز پادشاه ساسانی یکی از معروف‌ترین پادشاهان این سلسله به شمار می‌رفت و دوران حکومت وی با بعثت پیامبر اسلام (ص) هم‌زمان بود. خسرو بعد از مرگ هرمز چهارم، در بیست و ششم سپتامبر 590 م به سلطنت نشست و البته برای دست‌یابی به تخت و تاج شاهی، با واگذاری ارمنستان به روم، از حمایت امپراتور روم بهره گرفت. وی در دوران سلطنت خود توانست مناطقی از آسیای صغیر، فلسطین، شام و مصر را به تصرف درآورد و قدرت خود را گسترش دهد. از حوادث مهم دوران سلطنت خسرو پرویز ظهور پیامبر (ص) در مکه و نگارش نامه‌ای برای است که پیغمبر اسلام (ص) برای او فرستادند. پیامبر در این نامه ضمن دعوت وی به توحید و یکتاپرستی، تداوم سلطنت او را منوط به پذیرش اسلام دانستند و چون خسرو پرویز نامه پیامبر (ص) را پاره نمود با نفرین رسول خدا (ص) عمر خسرو پرویز و سپس سلطنت ساسانیان پس از مدتی درهم پیچید. از دیگر حوادث زمان حکومت خسرو پرویز، جنگ‌های طولانی مدت وی با امپراتوری روم بود که به جهت حمایت از امپراتور مقتول روم که حامی پادشاه ایران بود، آغاز شد و

تولد "مارتین هایدگر" فیلسوف برجسته آلمانی (1889م) در 26 سپتامبر 1889م در شهر بادن آلمان به دنیا آمد. وی پس از طی دروس مقدماتی و متوسطه، به تحصیل در رشته فلسفه پرداخت و سپس به تدریس فلسفه روی آورد. هایدگر پس از مدتی به ریاست دانشگاه فرایبورگ آلمان دست یافت و به تمجید از آدولف هیتلر، رهبر حزب نازی پرداخت. به نظر او، شخص پیشوا و تنها خود او واقعیت موجود و آینده آلمان و قانون آن است. با این حال هایدگر بعدها از این تعاریف درباره هیتلر نادم شد. هایدگر پس از سالیانی از ریاست دانشگاه کناره‌گیری کرد و به مطالعه و تحقیق مشغول شد. او فلسفه خود را پژوهش وجود توصیف کرد و معتقد بود که توجه اصلی او به وجود، در معنای واقعی و مطلق آن است نه وجود شخصی. وی در تشریح وجود حاضر، مقوله پس از مرگ را زیر سوال برد و بر این عقیده بود که آگاه شدن از این امر که گذشته پوچ بوده و آینده نیز پوچ خواهد بود، می‌تواند به انسان روحیه مبارزه با پوچی و پذیرش مسئولیت برای هستی خویش اعطا کند. هایدگر خود را فیلسوفی می‌دانست که وظیفه‌اش نجات تمدنی است که خود را به تکنولوژی، علم و عقلانیت حساب شده، ارزان فروخته است. هایدگر در باب وجود کلی معترف است که چیزی نمی‌داند زیرا فهم آن برای ذهن بشر غیرممکن است، اما در باب وجود جزئی عقیده دارد که تجربه‌ای تلخ و بی‌ارزشی است میان دو خواب. گویی وی می‌گوید: روز مرگ ما از روز تولدمان بهتر است اما از این بهتر آن بود که اصلاً به دنیا نمی‌آمدیم. هایدگر درباره موضوعات متعدد علمی از قبیل منطق، فلسفه علم، فلسفه تاریخ، هستی‌شناسی، زبان، تکنولوژی، شعر و شاعری، فلسفه یونان و ریاضیات و... بازده علمی داشته است. این تنوع و گسترده فکری باعث شد که وی از دیدگاه برخی، به عنوان فردی قابل احترام یاد شود. با این حال، نوشتارهای هایدگر را معمولاً بسیار پیچیده و مبهم می‌دانند. این پیچیدگی و ابهام از یک سو به علت نفوذ اندیشه او در مسائل غایی و انتزاعی است و از سوی دیگر ناشی از شیوه کاملاً خاص اوست که در زبان خود به کار می‌گیرد. فهم نوشتارهای بعدی هایدگر، حتی دشوارتر از نوشته‌های اولیه اوست. هایدگر چنان دشوارگویی بود و با کلمات بازی می‌کرد که اغلب افکارش در زیر لفاف لفظ، مکتوم مانده است. وی در برخی از کتب خود، خواننده را به مرداب پیچیدگی‌ها و ابهامات می‌کشاند که راه پیدا کردن از آن به سرزمین عقل تقریباً غیرممکن است. بسیاری از فلاسفه جدید، در افکار او به اندیشه‌های مختلفی برخورد کرده‌اند و همه در عمیق بودن اندیشه‌های او، اما نه در معنای آن‌ها، اتفاق نظر دارند. از هایدگر آثار متعددی بر جای مانده که وجود و زمان، متافیزیک چیست، تفکر چیست و سرچشمه کار هنر، از آن جمله است. مارتین هایدگر سرانجام در 26 مه سال 1976م در 87 سالگی درگذشت.

درگذشت "جرج سانتایانا" فیلسوف و نویسنده معروف اسپانیایی (1952م) (ک: 16 دسامبر) Jorge Agustín Nicolás Ruiz de Santayana (به اسپانیایی: George Santayana) معروف به جرج سانتایانا (به اسپانیایی: George Santayana) (زاده ۱۶ دسامبر ۱۸۶۳ در مادرید، اسپانیا - درگذشته ۲۶ سپتامبر ۱۹۵۲ در رم، ایتالیا) فیلسوف، شاعر و رمان نویس اسپانیایی بود. سانتایانا با اینکه تمام عمر شهروند اسپانیا بود ولی در آمریکا بزرگ شد، تحصیل کرد و آثارش به زبان انگلیسی بود، به همین دلیل وی را عموماً یک فرزانه آمریکایی محسوب می‌کنند. او از نزدیک به ۸۹ سال عمر خود، ۳۹ سال را در آمریکا سپری کرد. سانتایانا شاید بیشتر برای جملات قصارش معروف است، خصوصاً جمله "اغلب درست نقل قول نشده: «آنان که سرگذشت خود را به یاد نسپارند محکوم به تکرار آن هستند.» (که گاهی قانون پی آمدهای تکرارشونده سانتایانا خوانده می‌شود). به همین نحو جمله ای از سانتایانا: «تنها مردگان پایان جنگ را دیده‌اند.» که اغلب به اشتباه به افلاطون نسبت داده می‌شود.

بعد از بیست و چهار سال در سپتامبر 627م، خاتمه یافت. خسروپرویز همانند بسیاری از پادشاهان، مردی فاسد و خوش گذران بود که فساد و تباهی و تجمل پرستی و شهوترانی ارکان حکومتش را سست نموده بود. شکست از روم و شورش سرداران سپاه ایران سرانجام به قتل خسروپرویز انجامید و پسرش شیرویه زمام امور را به دست گرفت.